

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3738/2021
09.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Невенка Пиштињат, адвокат из ..., против тужених ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Станивук, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1083/20 од 25.02.2021. године, у седници одржаној 09.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1083/20 од 25.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1083/20 од 25.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1442/2018 од 06.12.2019. године, првим ставом изреке, утврђено је да је ништав уговор о доживотном издржавању Ов ../2006 П, закључен дана 22.09.2006. године између ЂЂ из ..., као примаоца издржавања и ГГ из ... и ДД из ..., као даваоца издржавања, јер нема основа за идентификацију спорног потписа у рубрици „прималац издржавања“ на уговору о доживотном издржавању Ов ../2006 П од 22.09.2006. године са рукописом покојне ЂЂ, што је супротно принудним прописима у смислу члана 103. став 1. ЗОО. Другим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 802.799,40 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужилаца за исплату законске затезне каамае на износ трошкова парничног поступка за период од пресуђења, до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1083/20 од 25.02.2021. године, првим ставом изреке, жалба тужених је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу преиначена, тако што је обавеза

тужених да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка снижена на износ од 658.799,40 динара са законском затезном камаатом од дана извршности до исплате, а потврђена у преосталом делу. Другим ставом изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), а ради потребе разматрања правних питања од општег интреса и правних питања у интересу равноправности грађана.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда у истим или сличним чињеничним и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и правних питања у интересу равноправности грађана. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на налазе и мишљења судског вештака графолога и неуропсихијатра, заправо оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о доживотном издржавању поднета је 08.12.2008. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 501.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**